

Αριθμός Απόφασης : Ν69/2019

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α3 ΑΚΥΡΩΤΙΚΟ

Π ρ ο σ ή λ θ ε [...] γ ι α να δικάσει την από 8 Φεβρουαρίου 2019 [...] αίτηση αναστολής,

τ ω ν:

1) του - κατά δήλωσή του- πολίτη ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, (επ.) (ον.) και 2) της - κατά δήλωσή της- πολίτη ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, (επ.) (ον.) , που ενεργούν αφενός για τον εαυτό τους ατομικώς και αφετέρου για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους: α) (επ.) (ον.) , β) (επ.) (ον.) και γ) (επ.) (ον.) , ως ασκούντες από κοινού τη γονική μέριμνα των τέκνων αυτών.

κ α τ ά του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την κρινόμενη αίτηση επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 26510/26.11.2018 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση επί της αίτησης ακύρωσης, την οποία άσκησαν οι αιτούντες κατά της παραπάνω απόφασης.

[...]

Κατόπιν αυτών, η Πρόεδρος

Μελέτησε τη δικογραφία, καθώς και τις σχετικές διατάξεις

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Και αποφάσισε τα εξής:

1.Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την οποία νομίμως δεν καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο, καθόσον με την Ξ11/2019 απόφαση της Προέδρου του Α3 Ακυρωτικού Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά χορηγήθηκε στους αιτούντες ευεργέτημα πενίας, παραδεκτώς επιδιώκεται η αναστολή εκτέλεσης της 26510/26.11.2018 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση επί της αίτησης ακύρωσης, την οποία άσκησαν οι αιτούντες κατά της παραπάνω απόφασης β' βαθμού, με την οποία απορρίφθηκε τελεσιδικώς το αίτημά τους για χορήγηση διεθνούς προστασίας.

2. Επειδή, στο άρθρο 52 του π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ Α` 8), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 35 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ Α` 112) και το οποίο εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του ν.702/1977 (ΦΕΚ Α` 268), και στις υποθέσεις ακυρωτικής διαδικασίας ενώπιον των Διοικητικών Εφετείων, ορίζεται ότι «2. Επιτροπή που συγκροτείται κάθε φορά από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου ή του αρμόδιου τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή το νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο, μπορεί, μετά από αίτηση εκείνου που άσκησε αίτηση

ακυρώσεως, να αναστείλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση, 3. Η αίτηση πρέπει να διαλαμβάνει τους ειδικούς λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτέλεσης στη συγκεκριμένη περίπτωση 6. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακυρώσεως. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων των τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος. 7. Εάν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμα και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. 8.».

3. Επειδή, στο α' εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3068/2002, όπως το εδάφιο αυτό αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 4540/2018 (φεκ. 91 Α'/22.5.2018) ορίζονται τα εξής: «Υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν: α) την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν.δ. 3989/1959 (Α' 201) και του συναφούς πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του α.ν. 389/1968 (Α' 125). Στις περιπτώσεις αυτές η δικάσιμος ορίζεται αμέσως και δεν μπορεί να απέχει πέραν των σαράντα πέντε (45) ημερών από την κατάθεση. Η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του π.δ. 18/1989.». Περαιτέρω, με το άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 4540/2018 προστέθηκε στο άρθρο 15 του ν. 3068/2002 παράγραφος 5 ως εξής: «5. Στις ακυρωτικές διαφορές της περίπτωσης α' της παραγράφου 3, μετά από αίτηση αναστολής εκτέλεσης παρέχεται σε ένα στάδιο προσωρινή δικαστική προστασία από τον αρμόδιο πρόεδρο με την έκδοση συνοπτικά αιτιολογημένης απόφασης. Εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από την κατάθεσή της η αίτηση κοινοποιείται με επιμέλεια του αιτούντος προς τον αρμόδιο Υπουργό ο οποίος οφείλει, στην περίπτωση αυτή, να διαβιβάσει στο δικαστήριο το φάκελο της υπόθεσης μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο Υπουργός μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του και ο αιτών να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζει τους ισχυρισμούς του. Η απόφαση του προέδρου επί της αίτησης εκδίδεται μέσα σε προθεσμία επτά (7) ημερών από την πάροδο των ανωτέρω προθεσμιών, εφόσον έχει προσκομιστεί στο δικαστήριο το οικείο αποδεικτικό κοινοποίησης. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του π.δ. 18/1989.».

4. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 54 του ν. 4375/2016 (φεκ. 51 Α') ορίζονται και τα εξής: «1. Οι Αρχές Απόφασης με σχετική απόφαση απορρίπτουν αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη, εφόσον: α. ή β. άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. ή άλλο κράτος που δεσμεύεται από τον Κανονισμό (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου έχει αναλάβει την ευθύνη εξέτασης της σχετικής αίτησης, κατ' εφαρμογή του Κανονισμού αυτού ή γ. ή δ. ... ή ε. ή στ. 2.

Στην περίπτωση της παραγράφου 1β η Αποφαινόμενη Αρχή εκδίδει και τη σχετική πράξη μεταφοράς κατ' εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου». Περαιτέρω, στο άρθρο 3 παρ. 2 του προαναφερόμενου Κανονισμού, ορίζεται ότι : «Όταν είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιορισθεί ως υπεύθυνο», ενώ με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ίδιου Κανονισμού ορίζεται ότι: «Η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου μέσου ή επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν οι μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος εκτελούνται με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εκτελούνται λαμβάνοντας υπόψη τον ανθρώπινο παράγοντα και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας».

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, κατά δήλωσή του υπήκοος Αφγανιστάν [...] εμφανίστηκε στις 19.10.2017 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Πειραιά και υπέβαλε αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας, τόσο σ' αυτόν όσο και στα τρίτα ανήλικα τέκνα του. Κατά την καταγραφή της αίτησης του δήλωσε στην αρμόδια υπάλληλο [...] πως στο Αφγανιστάν είχε πρόβλημα καθώς ο ίδιος εργαζόταν για λογαριασμό ενός πολιτικού κόμματος [...]. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε [...]. Κατόπιν αυτού, ο αιτών συνειδητοποίησε ότι κινδυνεύει η ζωή του και για αυτόν τον λόγο υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει το Αφγανιστάν. Εξάλλου, τους ίδιους ισχυρισμούς προέβαλε κατά την καταγραφή της ενώπιον της ίδιας ως άνω υπαλλήλου στις 19.10.2017 και η δεύτερη αιτούσα-σύζυγός του. Ακολούθησε το από 7.11.2017 έγγραφο των ελληνικών αρχών προς τη Βουλγαρία, καθώς προέκυπτε ότι οι αιτούντες είχαν υποβάλει αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας στη χώρα αυτήν και ύστερα από σχετικά europa hits [...]. Βάσει των [...] εγγράφων των αρμόδιων αρχών της Βουλγαρίας προέκυψε ότι την ευθύνη εξέτασης χορήγησης διεθνούς προστασίας των αιτούντων και των ανήλικων τέκνων τους έχει αναλάβει η Βουλγαρία, κατ' εφαρμογή του Κανονισμού 604/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου. Κατόπιν αυτού, με την .../19.1.2018 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Πειραιά, οι αιτήσεις τους για χορήγηση ασύλου δεν εξετάστηκαν στην ουσία και απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες βάσει του άρθρου 54 παρ. 1 περίπτ. β' του ν. 4375/2016, με την αιτιολογία ότι άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. ή άλλο κράτος που δεσμεύεται από τον Κανονισμό (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου έχει αναλάβει την ευθύνη εξέτασης της σχετικής αίτησης, κατ' εφαρμογή του Κανονισμού αυτού. Με την ίδια ως άνω απόφαση α' βαθμού αποφασίστηκε η μεταφορά των

αιτούντων και των ανήλικων τέκνων τους στη Βουλγαρία, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 1 του Κανονισμού 604/2013/ΕΕ, όπως ορίζεται στο άρθρο 54 παρ. 2 του ν. 4375/2016. Οι αιτούντες άσκησαν τις από 23.4.2018 ενδικοφανείς προσφυγές τους κατά της παραπάνω απόφασης, υποστηρίζοντας ότι δεν επιθυμούν να μεταβούν στη Βουλγαρία, γιατί δεν υπάρχει καμία διασφάλιση ότι στους επιστραφέντες του Δουβλίνου θα υπάρξει πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου ή ότι δεν θα εκτεθούν σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες υποδοχής. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, όταν βρέθηκαν χωρίς να το επιθυμούν στη Βουλγαρία, οι βουλγαρικές αρχές τους φέρθηκαν απάνθρωπα και εξευτελιστικά. Με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκαν οι ενδικοφανείς προσφυγές τους κατά της προαναφερόμενης απόφασης α' βαθμού, με την αιτιολογία ότι, σύμφωνα με τις επικαιροποιημένες αναφορές σχετικά με την κατάσταση της διαδικασίας ασύλου και των συνθηκών υποδοχής των αιτούντων άσυλο στη Βουλγαρία, δεν συντρέχουν βάσιμοι λόγοι που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στη Βουλγαρία, έτσι ώστε να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση επιστροφής των προσφευγόντων (και ήδη αιτούντων) στη Βουλγαρία.

5. Επειδή, με την αίτηση ακύρωσης οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα για τους εξής λόγους: α) ότι είναι ελλιπής και εσφαλμένη η κρίση της Διοίκησης περί μη συνδρομής βάσιμων λόγων που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου στη Βουλγαρία, β) ότι είναι ανατιολόγητη ή πλημμελώς αιτιολογημένη η προσβαλλόμενη απόφαση, γ) ότι υπάρχουν συστημικές πλημμέλειες αναφορικά με τη διαδικασία παροχής ασύλου στη Βουλγαρία, δ) ότι παραβιάζεται από τη Βουλγαρία η αρχή της μη επαναπροώθησης, ε) ότι στη Βουλγαρία παρατηρείται διακριτική μεταχείριση σε βάρος των πολιτών Αφγανιστάν που ζητούν άσυλο, καθώς οι βουλγαρικές αρχές απορρίπτουν σε ποσοστό 99% τις αιτήσεις τους και στ) ότι απουσιάζουν οι κατάλληλες συνθήκες υποδοχής για τους αιτούντες άσυλο και ιδίως για τις ευάλωτες ομάδες, όπως οι οικογένειες με ανήλικα τέκνα. Εξάλλου, με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή της προσβαλλόμενης απόφασης έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση επί της αίτησης ακύρωσης, προβάλλοντας ότι είναι βέβαιη ή πολύ πιθανή η ευδοκίμησή της. Περαιτέρω, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι, σε περίπτωση εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, θα υποστούν ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, καθόσον με την επιστροφή τους στην Βουλγαρία αντιμετώπιζουν κίνδυνο επαναπροώθησης στο Αφγανιστάν.

6. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και τις διατάξεις που παρατέθηκαν και λαμβανομένων υπόψη: α) ότι η σχετική αίτηση ακύρωσης δεν είναι προδήλως βάσιμη, καθόσον οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης απαιτούν ενδελεχή έρευνα, ενώ η πιθανολόγηση της ευδοκίμησής της, την οποία επικαλούνται οι αιτούντες, δεν συνιστά λόγο χορήγησης της αιτούμενης αναστολής, β) ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών είναι τελεσίδικη (άρθρο 34 στοιχείο ε' του ν. 4375/2016, όπως το στοιχείο αυτό αντικαταστάθηκε από την παρ. 6 του άρθρου 29 του ν. 4540/2018), γ) ότι οι αιτούντες σύζυγοι έχουν μαζί τους και τα τρία (3) ανήλικα παιδιά τους, δ) **ότι παρίσταται βάσιμος ο ισχυρισμός τους ότι ενδέχεται να υποστούν βλάβη από την επαναπροώθησή τους στο Αφγανιστάν, εάν επιστραφούν στη Βουλγαρία** και ε) ότι δεν αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, κρίνεται ότι συντρέχει λόγος χορήγησης αναστολής.

7. Επειδή, κατόπιν αυτών, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, να ανασταλεί η εκτέλεση της 26510/26.11.2018 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών και συνεπακόλουθα να ανασταλεί η μεταφορά τους στη Βουλγαρία, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 1 του Κανονισμού 604/2013/ΕΕ, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

Αναστέλλει την εκτέλεση της 26510/26.11.2018 απόφασης της 4ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών και τη μεταφορά των αιτούντων στη Βουλγαρία έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης.

Εκδόθηκε στον Πειραιά, στις 15 Μαΐου 2019.